

gustu-ř eră atâtă de grețosu, înquătă cu anevoia se putea mâncă.

Dreptă beutură, bieților emigranți li se da apă stătută. Cu tóte aquestea, eř s'ar fi simțită fericiți, daqua li s'ar fi dat de ajuns și ast-felă; ânsă aquesti nenorociți sufferiă fórte mult de sete, quare eră provocată mai ales de întrebuițarea cărnurilor sărate.

Tatălă Riemann sufferi cu pațiență tóte aste neajunsuri, sperându quoă se vor termina o dată. Quând văduâ ânsă quoă băiețellulă Margaritei se înbolăvesce, ochiř seř se împluroă de lacrăme, și strigă suspinând: «Dómne a tot-putinte, aibă pietate de noi!» Ânsă Dumnezeu le rezervă o încercare și mai durerosă. Bietulă copillă, unica bucuriă și quea mai dulce consolațiune a mamei săle, și quare la plecare eră atâtă de sănătosu, mură a două đi, din lipsă de nutriment și de aeră. Bieta Margarita văduâ cu o nespusă sfășiere de inimă punându-se pe o scândură corpului neinsufflețită allă sărmanuluř seř copillă, și aruncându-se în valurile marii, unde cătă să servescă de nutriment pescilor.

Quăte lacrăme vărsă aquăstă duiosă mamă! Quăte chinuri încercă simțitorulă Riemann! Que durerosă tăcere domniă între membrii aquestei virtuoșe familiilor!